

Sygn. akt II AKa 375/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: – SSA Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – SSSA Anna Zdziarska

- SSO del. Anna Grodzicka

Protokolant: – stażysta Klaudia Kulbicka

przy udziale Prokuratora Anny Szrańskiej -Borko

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2023 r. sprawy oskarżonych

1) T. O. (1) syna P. i G.

urodzonego w dniu (...) w Nigerii

osk. z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk, art. 286§1kk w zw. z art. 294§1kk w zw. z art. 12kk x 2

2) O. O. syna A. i F.

urodzonego w dniu (...) w I. (Nigeria)

osk. z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk

3) A. O. syna S. i P.

urodzonego w dniu (...) w K. (Nigeria)

osk. z art. 272kk x 4, art. 273kk, art. 286§1kk w zw. z art. 12kk, art. 286§1kk, art. 62 ust. 1 ust. z 29.07.2005r.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 9 lutego 2022 r., sygn. akt VIII K 26/21

I. Zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do A. O. w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z punktu 20 i na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe pozbawienia wolności w punktach 12,14,15,16,17,18i19 łączy i wymierza karę łączną roku pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>II AKa 375/22</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9.02. 2022 r. sygn. akt VIII K 26/21 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1. się	Apelacja obrońcy T. O. – zarzuty: 1. obraży art. 410 k.p.k. art.7 k.p.k. 2. błędu w ustaleniach faktycznych; 3. rażącej niewspółmierności kary. Apelacja obrońcy O. O. - zarzuty:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	1. obraży art. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Apelacja obrońcy T. O. <i>Podniesione przez obrońcę zarzuty nie były zasadne. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy Sąd I instancji dokonał całościowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jednakże wybiórczo wskazanym przez obrońcę dowodom nie nadał znaczenia, zgodnie z jego oczekiwaniami. Pierwszą z podnoszonych przez obrońcę była okoliczność, która wynikała z paszportu oskarżonego, tj. iż w okresie od 15.12.2018r. do 27.01.2019r. przebywał on w Nigerii. Zdaniem skarżącego, oskarżony nie mógł w tym okresie wypłacać pieniędzy pochodzących z przypisanych mu przestępstw z bankomatów w Hiszpanii, co idąc dalej zdaniem obrońcy powinno doprowadzić do uniewinnienia T. O.. Taki punkt widzenia obrońcy, o ile znajduje uzasadnienie w roli procesowej, którą pełni w przedmiotowej sprawie, o tyle w żadnym razie nie mógł zostać podzielony przez Sąd Apelacyjny. Zauważyć należy, iż oskarżonemu przypisane zostało działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi a także nieustalonymi osobami w popełnianiu przestępstw.</i>	

Współdziałanie sprawców najczęściej sprowadza się do podziału ról i podejmowanie działań zgodnie z tym podziałem. Tymczasem Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie i wskazał z jakich powodów uznał sprawstwo oskarżonego w inkryminowanym przedsięwzięciu. Powtórzyć należy, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, a każda z tych osób podejmowała ściśle ustalone czynności. Kolejną podnoszoną przez obrońcę okolicznością, która zdaniem skarżącego powinna doprowadzić do uniewinnienia oskarżonego był to, że pokrzywdzeni zeznali, iż nigdy nie widzieli oskarżonego. Ponownie wskazać należy, iż jedynie rola procesowa skarżącego, tj. jego obrońcy obowiązek tłumaczyć może tak postawiony zarzut. Fakt podnoszony przez obrońcę nie mógł mieć bowiem w ogóle żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Przypomnieć jedynie należy, iż cały przestępczy proceder polegał na tym właśnie, że pokrzywdzeni nie mieli bezpośredniego kontaktu z osobami dokonującymi przestępstw, który odbywał się za pośrednictwem komunikatorów i portali internetowych. W punkcie II apelacji skarżący zarzucił Sądowi I instancji uchybienie instytucji z art. 7

k.p.k. podnosząc, że brak jest bezpośrednich dowodów na okoliczność, że to oskarżony wypłacał pieniądze z bankomatów, jak też że miał on dostęp do kont szczegółowo wskazanych w apelacji. Zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów o ile sprowadza się do samej polemiki z ustaleniami sądu, bądź eż do wskazania przeciwstawnego tym ustaleniom odmiennego poglądu, opartego na własnej, dokonanej przez obrońcę ocenie tego samego materiału dowodowego nie może być uznany za zasadny. Do obrazy instytucji z art. 7 k.p.k. dochodzi bowiem wtedy, kiedy organ prowadzący postępowanie ukształtuje swe przekonanie na podstawie nie wszystkich przeprowadzonych dowodów, bądź dokona ich oceny w sposób dowolny a nie swobodny z pogwałceniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W przedmiotowej sprawie do uchybienia tego nie doszło, wbrew twierdzeniom obrońcy. Sąd sprawstwo oskarżonego ustalił częściowo na podstawie bezpośrednich dowodów, a częściowo w oparciu o dowody tzw. pośrednie. Sąd I instancji poddał całość zgromadzonego materiału ocenie, zgodnie z regułami wskazanymi w przepisie art. 7 k.p.k. Mając na uwadze w szczególności rzeczy znalezione w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego, jak też informacje uzyskane z

dokumentacji bankowej kierując się przy tym zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczeniem życiowym Sąd Okręgowy w pełni uprawniony był do wyciągnięcia wniosków, które doprowadziły do przypisania oskarżonemu sprawstwa przypisanych przestępstw.

Zarzut wskazany w punkcie III apelacji, tj. błędu w ustaleniach faktycznych miał być konsekwencją nieprawidłowo przeprowadzonej przez Sąd I instancji analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zarzut ten także nie był zasadny. Nie widząc potrzeby powtórnego przytaczania argumentacji wskazanej powyżej podnieść należy, iż analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wyciągnięte z niej wnioski są prawidłowe i podlegają ochronie instytucji z art. 7 k.p.k. W tej sytuacji nie może być mowy o błędzie w ustaleniach faktycznych.

Zarzut tzw. alternatywny, a wskazany w punkcie IV apelacji także nie zasługiwał na uwzględnienie. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy Sąd I instancji wymierzając oskarżonemu zarówno kary jednostkowe, jak też karę łączną rozważył wszystkie okoliczności, które mogły mieć wpływ na ich wymiar. Sąd I instancji w sposób wyczerpujący uzasadnił swoje stanowisko,

w tym przedstawił logiczną argumentację, z której wynika, iż uwzględnił dyrektywy z art. 53 k.k. Za zbędne uznać należało przytaczanie słusznego stanowiska Sądu I instancji, które Sąd Apelacyjny w pełni podzielił.

W punkcie IV 2. obrońca zakwestionował wysokość orzeczonych wobec oskarżonego środków kompensacyjnych z art. 46 §1 k.k. Skarżący podnosił, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę możliwości zarobkowych oskarżonego, jak też faktu, że działał on z innymi sprawcami. Po pierwsze wskazać należy, iż możliwości zarobkowe sprawcy w zakresie orzekania wobec niego środka kompensacyjnego z art. 46 k.k. nie mają znaczenia. Po drugie zauważyć należy, iż w przedmiotowej sprawie nie zostali ustaleni wszyscy sprawcy przestępstwa, którzy współdziałali z oskarżonym. Nie było zatem żadnej przeszkody, aby orzec wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w takim kształcie, jak to uczynił Sąd I instancji.

Reasumując ponownie stwierdzić należy, iż żaden z zarzutów podniesionych przez obrońcę nie był zasadny.

Apelacja obrońcy O. O.:

Zarzut obrazy art. 7 kpk, w zw. z art. 410 kpk był niezasadny. Zasadniczo obrońca zakwestionował

ustalenia faktyczne, które poczynił Sąd I instancji. Wskazując na zeznania świadków oraz treści wynikające z dokumentacji bankowych, jak też protokołów oględzin telefonu obrońca dokonał wybiórczej i niezgodnej z zasadami logicznego rozumowania oceny tych dowodów, która jego zdaniem doprowadzić powinna do uniewinnienia oskarżonego. Kierując się interesem oskarżonego obrońca miał oczywiście prawo do subiektywnej i wybiórczej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd zobowiązany był jednak do całościowej i obiektywnej, przy tym zgodnej z regułami z art. 7 k.p.k. oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Z obowiązku tego w przedmiotowej sprawie w zakresie także tego oskarżonego Sąd I instancji się wywiązał. Wbrew twierdzeniom obrońcy Sąd Okręgowy nadał prawidłowy walor zeznaniom wskazanym przez niego świadkom. Na marginesie podnieść należy, iż wymieniając dane osobowe tych świadków w uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż w oparciu o ich zeznania dokonał ustaleń faktycznych. Trudno także zgodzić się z kolejną podniesioną przez skarżącego okolicznością, iż z faktu, że w dokumentacji bankowej nie widniał podpis oskarżonego wywieźć należy wniosek braku jego dostępu do konta bankowego,

na które pokrzywdzeni dokonywali wpłat gotówki. Zarówno oględziny telefonu komórkowego, dane telekomunikacyjne, jak też fakt znalezienia w pokoju oskarżonego określonych dokumentów i telefonów jednoznacznie wskazywał na jego udział w przypisanym przestępstwie. Sąd Okręgowy dokonał całościowej oceny wskazywanych przez obrońcę faktów i co istotne we wzajemnym ich powiązaniu. Dopiero taka właśnie ocena zyskuje przymiot profesjonalnej i służyć może do ustalenia stanu faktycznego w sprawie. Ocena jedynie poszczególnych dowodów bez wzajemnej występującej między nimi relacji /jak to uczynił obrońca/ nie zasługuje na aprobatę. Okoliczności wynikające z poszczególnych dowodów w szczególności z dokumentów i telefonów znalezionych w pokoju oskarżonego w zestawieniu z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami /np. dane telekomunikacyjne/ poddane właściwej ocenie, zgodnej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym nakazywały przypisanie oskarżonemu przestępstwa, które wskazane zostało w wyroku.

Reasumując stwierdzić należy, iż także ta apelacja okazała się bezzasadna.

Wnioski

o zmianę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok w zaskarżonej części.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa

7. PODPIS
Dorota Radlińska Anna Zdziarska Anna Grodzicka

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego T. O.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie	

ustalenie, którego dotyczy apelacja	z dnia 9.02 2022 r., sygn. akt VIII K 26/21		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3</u> <u>Granice zaskarżenia</u>	
Wpisać kolejny numer załącznika 2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego O. O.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9.02 2022 r., sygn. akt VIII K 26/21

<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana